

16. sunnuntai helluntaista 16.9.2012
– Jumalan huolenpito
Varttuneen väen kirkkopyhä
Liturgia & saarna: Panu Partanen
Musiikki: Hannes Asikainen
Ehtoollisavustus: Marja Komulainen
Suntio: Seppo Soininen

Mt. 6:19-24

Jeesus sanoo:

"Älkää kootko itsellenne aarteita maan päälle. Täällä tekevät koi ja ruoste tuhojaan ja varkaat murtautuvat sisään ja varastavat. Kootkaa itsellenne aarteita taivaaseen. Siellä ei koi eikä ruoste tee tuhojaan eivätkä varkaat murtaudu sisään ja varasta. Missä on aarteesi, siellä on myös sydämesi.

Silmä on ruumiin lamppu. Jos silmäsi on terve, koko ruumiisi on valaistu. Jos silmäsi ovat huonot, koko ruumiisi on pimeä. Jos siis se valo, joka sinussa on, on pimeyttä, millainen onkaan pimeys!

Kukaan ei voi palvella kahta herraa. Jos hän toista rakastaa, hän vihaa toista; jos hän toista pitää arvossa, hän halveksii toista. Te ette voi palvella sekä Jumalaa että mammonaa."

"Kootkaa itsellenne aarteita taivaaseen."

Kerrotaan tarinaa, että eräs amerikkalainen turisti kävi tapaamassa puolalaista rabbia, Hofetz Chaim'ia. Turisti hämmästyí, kun huomasi, että rabbin vaatimattomassa kodissa oli pelkästään yksi pöytä, karu sänky ja paljon kirjoja. Turisti kysyi häneltä ihmetellen: "Rabbi, missä ovat kaikki sinun huonekalusi?" Tähän rabbi vastasi: "Minäpä kysyn sinulta - missä ovat sinun huonekalusi?" Amerikkalainen hämmästyí entisestään ja sanoi: "Minun huonekaluni, mitä? Minähän olen täällä vain kylässä! Olen vain läpikulkumatalla!" Tähän rabbi Hofetz Chaim: "Niin minäkin. Olen täällä vain käymässä. Olen vain läpikulkumatalla."

Jotta voisimme ymmärtää syvemmin kristillistä uskoa ja sitä, mitä Jeesus meille tänäänkin opettaa, tarvitsemme edellisen kertomuksen kaltaisen esimerkin. Meidän tulee ymmärtää, että olemme täällä maanpäällä vain käymässä. Olemme läpikulkumatalla. Elämä on lyhyt hetki pyhiinvaellusmatkallamme kotiin, taivaan kotiin. Tulemme maailmaan mitään omistamatta, lähdemme täältä paljaina, vaatimattomasti. Mitään materiaa ei täältä saa mukaansa, ei mitään jota voisi kantaa yli kuolemanrajan. Ei huonekaluja, taloa, autoa tai osakesalkkua. Job sanoo: *"Alastomana minä tulin äitini kohdusta, alastomana palaan täältä. Herra antoi, Herra otti, kiitetty olkoon Herran nimi!"* (1:21).

Kaksi rabbia, Hofetz Chaim ja Jeesus, opettavat meille oikeaa arvojärjestystä. Ensin Jumalan valtakunta, sitten muu: *"Etsikää ennen kaikkea Jumalan valtakuntaa ja hänen vanhurskasta tahtoaan, niin teille annetaan kaikki tämäkin"* (Mt. 6:33). Kun ymmärtää oman katoavaisuutensa, kaiken mammonan katoavaisuuden ja sen, ettei päämäärämme ole pelkästään täällä, rupeaa elämän palaset loksahtelemaan paikoilleen. Tavaraa ja omaisuutta toki tarvitaan, mutta se ei saa olla kristitylle pääasia. Tätä tärkeämpää on kerätä itselleen taivaallisia aarteita. Täyttää sydämen ja sielunsa huoneet sen antamalla. Jeesus sanoo: *"Älkää kootko itsellenne aarteita maan päälle. Täällä tekevät koi ja ruoste tuhojaan ja varkaat murtautuvat sisään ja varastavat. Kootkaa itsellenne aarteita taivaaseen. Siellä ei koi eikä ruoste tee tuhojaan eivätkä varkaat murtaudu sisään ja varasta. Missä on aarteesi, siellä on myös sydämesi."*

Kuulimme luettavan Timoteuksen kirjeestä: *"Varoita niitä, jotka tässä maailmassa ovat rikkaita, etteivät he ylpeilisi eivätkä panisi toivoaan epävarmaan rikkauteen, vaan Jumalaan, joka antaa kaikkea runsain mitoin nautittavaksemme"* (1. Tim 6:17).

Kuinka ajankohtaista sanaa vuosituhanten takaa! Olemme huomanneet miten epävarmoja aikoja elämämme. Pankit kaatuvat, valtiot ovat konkurssin partaalla ja vähän ylikin, Euro-alue natisee liitoksissaan. Epävarma rikkaus – sitä kaikki materiaallinen lopulta on. Jeesus opettaa samaa. Raamatunaikana hienot kankaat olivat arvokkaita. Siihen nähden Jeesus viittaa koiperhoseen, joka syö ravinnokseen mm. tekstiilejä. Toinen antiikin aarre oli tietyt metallit. Siihen Jeesus sanoo toisen vaaratekijän, ruosteen, joka syö metallia. Ihmiset laittavat rikkautensa turvaan. Varkaita on kuitenkin liikkeellä, jotka yrittävät sitä anastaa. Maallisia rikkauksia vaanivat siis tuhoeläimet, ruoste ja varkaat. Nämä eivät voi kuitenkaan uhata taivaallisia aarteita. Kun niitä hankitaan ja niille ollaan uskollisia, ne kestävät ikuisesti: *”Täällä tekevät koi ja ruoste tuhojaan ja varkaat murtautuvat sisään ja varastavat. Kootkaa itsellenne aarteita taivaaseen. Siellä ei koi eikä ruoste tee tuhojaan eivätkä varkaat murtaudu sisään ja varasta.”*

Taivaallinen talousneuvonta ei voisi olla enää selkeämpää. Me turvaamme Jumalaan ja hänen aarteisiinsa. Hän yksin voi antaa meille kaikkea hyvää runsaasti jo tässä ajassa ja ennen kaikkea tulevassa.

Mutta mitä ovat taivaalliset aarteet?

Rukous, raamatunluku ja säännöllinen kirkossa käyminen. Osallistuminen seurakunnan elämään ja siitä vastuun ottaminen. Lasten kristillinen opettaminen kotona, kouluissa ja seurakunnassa – mikä sen tärkeämpää kun opettaa lapsille taivaan aarteista? Heissä jos kenessä näkee, mitä hyvää katoamattomien aarteiden kerääminen saa aikaan – varsinkin tänä aikana, jolloin materialismi on yksi pääuskonto. Teemme lähetystyötä, jotta maailman köyhimmätkin ihmiset saisivat kuulla todellista aarteesta, Jeesuksesta Kristuksesta. Vaikka heillä ei olisi tässä maailmassa mitään, niin uskon kautta hekin saavat omistaa perintöosan pelastuneiden joukossa. Miten mielellään he ottavatkin tämän sanoman vastaan! Timoteus opettaa edelleen: *”Kehota heitä tekemään hyvää, keräämään rikkaudekseen hyviä tekoja ja jakamaan anteliaasti omastaan muille. Näin he kokoavat itselleen aarteen, hyvän perustuksen tulevaisuutta varten, niin että voittavat omakseen todellisen elämän (1 Tim 6:18-19).* Hyvillä teoilla ei ansaita pelastusta, mutta ne kuuluvat kristilliseen elämään. Kun jaamme omastamme, kun jaamme ajastamme, silloin Jumalan rakkaus saa vapaasti virrata lävitsemme. ”Antaessaan saa”, opettaa Jeesus. Hengellinen rikkaus kasvaa rakkauden kaksoiskäskystä, jossa rakastetaan Jumalaa yli kaiken ja lähimmäistä kuin itseään. Rakkauden tie on monisuuntainen tie, se ei ole itsekäs yksityistie.

”Missä on aarteesi, siellä on myös sydämesi.”

Se mihin ihminen panee lopullisen turvansa, määrittää hänen sydämensä ja aarteensa paikan. Onko Jumalan tunteminen elämämme tärkein ja perustavin asia? Palvelemmeko Jumalaa vai mammonaa? Onko aarteemme laadultaan katoamatonta vai onko se koin, ruosteen ja varkaiden vaaran alla?

Jumala sanoo meille ensimmäisessä käskyssään: *”Minä olen Herra, sinun Jumalasi. Siinulla ei saa olla muita jumalia.”*